

PROP DE VOSALTRES

Els avis i la gent gran

Estimats diocesans:

Parlem molt de l'amor entre persones, dels esposos, dels pares amb els fills, dels germans, dels amics, dels professors amb els seus alumnes. No obstant això, em sembla que se'ns oblidava d'insistir molt més en l'amor dels padrins als seus nets i, alhora, cal que amplièm aquesta percepció a les persones grans que de manera constant mostren el seu afecte i la seva tendresa cap als nens i joves en general. Els uns i els altres són molt sensibles a les alegries i dificultats que suporten la infància i la joventut.

En el cas dels cristians, l'amor és la pedra angular de les relacions humanes i és la resposta de la fe a l'amor de Déu. Podem estimar perquè Déu ens ha estimat primer. A més de la frase lapidària que pronuncia el mateix Jesús en diversos passatges respecte de l'amor (per exemple, a l'Evangeli de sant Marc 12,28 i ss.) podem llegir de forma assossegada la Primera carta de sant Joan, on fa un perfecte resum del manament nou del Mestre i on dirigeix la seva observació als pares, als fills, als joves... perquè sàpiguen acceptar en la seva vida la realitat divina de l'amor. I com que és el manament de l'amor a exemple de Crist, ens recomana, ens mana estimar amb la llum de la veritat i no sols de paraula, sinó amb les obres.

És un goig parlar de l'afecte dels més grans en aquesta Jornada Mundial que promou l'Església en el diumenge pròxim a la festa dels sants Joaquim i Anna, pares de la Mare de Déu i, per conse-

guent, padrins de Jesús. Cada any el papa Francesc escriu un missatge per fer-nos adonar del respecte i reconeixement que mereixen. Sempre busca una frase bíblica —no improvisada, sinó fruit d'una reflexió— per fonamentar la seva exposició, que recull tota la preocupació de l'Església al llarg dels segles. Ha titulat el missatge: «*La seva misericòrdia s'estén de generació en generació*» (Lc 1, 50). És un tema que ens retorna a aquella trobada beneïda entre la jove Maria i la seva cosina, ja gran, Isabel. El Papa incideixen el passatge de la Visitació i, per acollir millor l'estil d'actuar de Déu, ens recorda que el temps ha de ser viscut en la seva plenitud perquè les realitats més grans i els somnis més bells s'acompleixen a través d'un creixement i una maduració. És un projecte que va més enllà de nosaltres, que segueix una línia del temps que recorre tota la història humana. Ens convida, a més, a passar de la imaginació i l'enyo-

rança a fer un gest concret per abraçar els avis i els ancians. No els hem de deixar sols, ja que la seva presència en les famílies i en les comunitats és valuosa i ens dona la consciència de compartir la mateixa herència i de formar part d'un poble en el qual es conserven les arrels.

Com podeu veure, és un text que combina el llenguatge poètic amb l'aplicació als moments concrets i ordinaris de la nostra vida familiar i social. Recull, alhora, relació entre aquesta Jornada i la que viuran milers de joves a Lisboa per celebrar la Jornada Mundial de la Joventut en aquests primers

dies del mes d'agost, i demana a la gent gran oracions en favor dels joves i a aquests, que abans de posar-se en camí, vagin a trobar els seus padrins i facin una visita a un ancià que estigui sol.

Les generacions es necessiten per viure la fe amb coherència i per transmetre-la amb fidelitat i valentia. La força física de la joventut es complementa amb la saviesa i experiència de la vellesa. Els uns i els altres teixeixen la seva trama amb l'amor que Déu ha regalat i volem retornar aquest mateix afecte als vells que sofreixen limitacions corporals o que viuen oblidats i sols. Tant de bo sàpiguen ser la cadena formada per avis i nets que experimenten l'afecte mutu.

Amb la meva benedició i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Creada la Comissió del Primer Anunci a Lleida

La Delegació de Pastoral Seglar de la Diòcesi de Lleida va convocar, el passat 28 de juny, una reunió per crear una comissió de Primer Anunci. Aquesta comissió va sorgir a partir de les xerrades pasquals, que aquest any tenien com a centre d'interès el Primer Anunci, i a partir de les quals es va convidar a desenvolupar aquesta comissió. A la trobada, que

va tenir lloc al local de l'Acció Catòlica, es van treballar els objectius de la comissió i les accions a realitzar properament.

El grup també és fruit de la campanya que es porta a terme des de la Conferència Episcopal Espanyola de treball postcongrés de laics, que està treballant en com fer el Primer Anunci a la nostra societat a nivell espanyol.

CERCA DE VOSOTROS

Los abuelos y la gente mayor

Queridos diocesanos:

Hablamos mucho del amor entre personas, de los esposos, de los padres con los hijos, de los hermanos, de los amigos, de los profesores con sus alumnos. Sin embargo me parece que se nos olvida insistir mucho más en el amor de los abuelos con sus nietos. Ampliamos esta percepción a las personas mayores que de forma constante muestran su cariño y su ternura hacia los niños y jóvenes en general. Unos y otros son muy sensibles a las alegrías y dificultades que soportan la infancia y la juventud. Les agradecemos esta solidaridad sentimental.

En el caso de los cristianos, el amor es la piedra angular de las relaciones humanas y es la respuesta de la fe al amor de Dios. Podemos amar porque Dios nos amó primero. Además de la frase lapidaria que pronuncia el mismo Jesús en diversos pasajes respecto del amor (por ejemplo, en el Evangelio de san Marcos 12,28 y ss.) podéis leer de forma sosegada la Primera carta de san Juan, en la que hace un perfecto resumen del mandamiento nuevo del Maestro y donde dirige su observación a los padres, a los hijos, a los jóvenes... para que sepan aceptar en su vida la realidad divina del amor. Y cómo es el mandamiento del amor a ejemplo de Cristo; nos recomienda, nos manda, amar con la luz de la verdad y no sólo de palabra sino con las obras.

Es un motivo especial hablar del cariño de los mayores en esta Jornada Mundial que promueve la Iglesia en el domingo cercano a la fiesta de los santos Joaquín y Ana, padres de la Virgen María y, por consiguiente, abuelos de Jesús. Cada año el papa Francisco escribe un mensaje para hacernos caer en la cuenta del respeto y reconocimiento que ellos merecen. Busca siempre una frase bíblica que fundamenta su exposición, no improvisada en estos momentos sino fruto de una reflexión que invade toda la preocupación de la Iglesia durante siglos. Ha titulado el mensaje: «Su misericordia se extiende de generación en generación» (Lc 1,50). Es un tema que nos reconduce a aquel encuentro bendito con la joven María y su pariente anciana Isabel. Incide el Papa en el pasaje de la Visitación y, para acoger mejor el estilo de actuar de Dios, recordemos que el tiempo tiene que ser vivido en su plenitud porque las realidades más grandes y los sueños más hermosos se realizan a través de un crecimiento y una maduración. Es un proyecto que va más allá de nosotros, sigue una línea del tiempo que recorre toda la historia humana. Nos invita además a pasar de la imaginación y la añoranza a la realización de un gesto concreto para abrazar a los abuelos y a los ancianos. No los dejemos solos, su presencia en las familias y en las comunidades es valiosa, nos da la conciencia de compartir la misma herencia y de formar parte de un pueblo en el que se conservan las raíces.

Como podéis comprobar es un texto en el que se combina el lenguaje poético con la aplicación a los momentos concretos y ordinarios de nuestra vida familiar y social. Recoge asimismo la correspondencia entre esta Jornada y la que vivirán miles de jóvenes en Lisboa celebrando la Jornada Mundial de la Juventud en estos primeros días del mes de agosto y pide a todos los mayores oraciones en favor de todos los jóvenes y a éstos que antes de ponerse en camino, vayan a encontrar a su abuelos y hagan una visita a un anciano que esté solo.

Las generaciones se necesitan para vivir con coherencia la fe y para transmitirla con fidelidad y valentía. La fuerza física de la juventud se complementa con la sabiduría y experiencia de la vejez. Unos y otros tejen su trama con el amor que Dios ha regalado y queremos devolver ese mismo cariño a los ancianos que sufren limitaciones corporales o que viven olvidados y solos. Ojalá sepamos ser la cadena formada por abuelos y nietos que experimentan el cariño mutuo. Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Càritas ha hagut d'atendre un 5% més de persones el 2022

Càritas Catalunya ha celebrat enguany la seva Assemblea general a Lleida, on el passat 5 de juliol es van reunir representants de les deu Càritas catalanes, en una sessió de treball a l'antiga Església romànica de Sant Martí. En la presentació pública de la Memòria de l'entitat es va posar de manifest que durant el 2022 s'han atès 249.182 persones a Catalunya, xifra que significa un 5% més que en l'any anterior. El bisbe Salvador, que exercia d'amfitrió de la reunió, va presentar aquestes dades com un exercici responsable de transparència i rendició de comptes. Malgrat el que arribar a més gent sembla que sigui un balanç positiu, el bisbe va convidar a la reflexió en el sentit que «aquestes xifres ingents ens haurien d'alarmar més que satisfer, i ens haurien de fet tenir l'esperança de reduir-les en el futur perquè hi hagi menys gent que necessiti el suport de Càritas».

El director de Càritas diocesana de Lleida, Rafael Allepuz, va exposar una sèrie de dades, com la que indica que el risc de pobresa i exclusió a Catalunya afecta un 25% de la població, que és el resultat «de quinze anys d'acumulació de crisis, que han afectat de manera més intensa les persones més vulnerables».

Per la seva part, Pilar Ribas, representant del Grup de Treball d'Anàlisi Social de Càritas Catalunya va

destacar tres aspectes de l'acció de Càritas durant el 2022: la recuperació de la normalitat dels projectes després de la pandèmia; l'augment de les ajudes econòmiques a persones i famílies com a conseqüència de l'increment de la inflació; i el reforç de les activitats per combatre la bretxa digital. Francesc Arnàez també va exposar dades preocupants, com ara que el 55% de llars no poden portar una alimentació adequada i que el 80% han deixat de comprar aliments frescos, o que el 18% de llars està en situació d'amenaça d'expulsió de l'habitatge.

Les Llars del Seminari atenen 25 famílies en un any

Les Llars del Seminari van acollir durant l'any 2022 a 25 famílies en situació de pobresa, una més que el 2021, i tots els pisos disponibles estan plens. En total, es van atendre 88 persones, un 9% més que l'any anterior. Segons la Memòria anual, el 52% de les famílies ateses eren monoparentals, i el 70% venien derivades dels serveis socials públics per falta d'ingressos, condicions d'infrahabitatge, per des-

nonaments i per situacions d'asil o refugi.

Una de les dades destacades d'aquest exercici és que set de les famílies usuàries van aconseguir sortir de les Llars, cosa que confirma l'èxit del projecte, que busca que les famílies puguin refer-se econòmicament. En l'àmbit material, durant el 2022 es van instal·lar mampares en vuit habitatges, es va fer un tractament de desinfecció a tots els pisos i es van renovar sofàs i matalassos.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

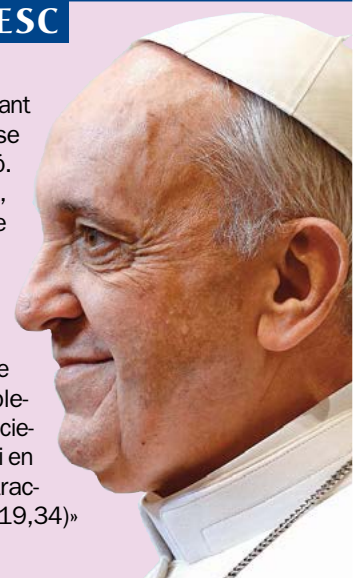
@Pontifex_es: «El tresor que hem rebut amb la nostra vocació cristiana, estem cridats a donar-lo: és el dinamisme de la vocació, és el dinamisme de la vida» (15 de març).

@Pontifex_es: «Donem a Déu el primer lloc en la confessió. Si Ell és el protagonista, tot es torna bell i la confessió es converteix en el sagrament de l'alegria; no de la por o del judici, sinó de l'alegria» (17 de març).

@Pontifex_es: «Només qui és pobre d'esperit, necessitat de salvació i captai-

re de la gràcia es presenta davant Déu sense exhibir mèrits, sense pretensions, sense presumpció. No té res i per això ho troba tot, perquè troba el Senyor» (18 de març).

@Pontifex_es: «No hi ha acollida sense integració. S'ha d'acompanyar les persones des que arriben fins que estan veritablement integrades en la nostra societat. «Quan un estranger resideixi en la vostra terra haurà de ser tractat com un nascut al país» (Lv 19,34)» (18 de març).

Un grup de 240 lleidatans en el 37è Pelegrinatge a Lourdes

Un grup de 240 pelegrins, amb persones malaltes i afectades per diferents discapacitats, van participar, entre el 29 de juny i el 2 de juliol, en el 37è Pelegrinatge diocesà a Lourdes, organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Lleida. A primera hora del dijous 29 van sortir cap al santuari francès els dos primers autocars, als quals s'hi va sumar un tercer el dissabte 1 d'agost. El bisbe Salvador també va acompanyar els pelegrins en aque-

ta experiència que, com cada any, té com a objecte la pregària davant la Mare de Déu de Lourdes per demanar la millora en la salut de les persones amb malalties i discapacitats, així com per l'acceptació de la pròpia situació.

Els dies que va durar el pelegrinatge, els participants van prendre part en diferents eucaristies, en la celebració de la Penitència comunitària, en el pas per la gruta, en el gest de l'aigua, en la unció dels malalts o en altres processons, com la de les torxes.

Els joves de l'Episcopal completen el Camí de Sant Jaume

El grup de 42 joves del Col·legi Episcopal de Lleida que entre el 26 de juny i el 2 de juliol van fer el Camí de Sant Jaume, van tornar a Lleida un cop cobertes les cinc etapes previstes entre Sària (Lugo) i la Catedral de Santiago de Compostel·la, amb un total d'111 quilòmetres de marxa. Els joves —que van viure una setmana de vivències personals i comunitàries que els van obrir als altres i els van acostar a Déu a través de la convivència, la reflexió i la pregària— van posar el punt i final al Camí amb la celebració de la Missa del Pelegrí. Molts d'aquests joves, juntament amb altres de la diòcesi, ja es preparen per a una nova

experiència, la participació a la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa d'aquest mes d'agost.

Nova estructura per al Crist Jacent

La imatge del Crist Jacent, que presideix la Congregació de la Santíssima Sang, ha quedat definitivament instal·lada sobre l'estructura on es custodiarà a partir d'ara. El moble està dotat d'un sistema de rodes per poder-lo traslladar per a algun acte. A sobre s'hi ha posat l'urna de vidre que la cobria fins ara, però prèviament s'ha actualitzat el sistema d'enllumenat. Així es recupera la tradicional forma d'exposar la imatge, que portava molts anys pendent d'aquesta intervenció per dignificar-la, protegir-la i apropar-la al públic que visita l'Església de la Sang. El Crist Jacent és una obra de 1953 del reconegut i prestigiós mestre Josep Viladomat i Massana.

REFLEXIONS

Hiperpaternitat i eugenèsia liberal (i III)

Podem escollir tenir o no tenir fills, exercir o no exercir la paternitat, però no podem escollir com volem que siguin. Acceptar els fills com un do no significa, però, tenir una actitud passiva enfront de les seves malalties o mancances. Acceptar-los com són significa acollir el seu misteri, tant allò de bell i de noble que hi ha en ells, com allò de lleig i de mesquí, però comprometre's activament en pal·liar les patologies que puguin patir.

En el debat sobre si es pot o no decidir el sexe del *nasciturus* o altres caràcters que venen determinats per la seva constitució cromosòmica, hi entra, de retruc, la qüestió de la dignitat. Els bioconservadors afirmen que l'embrió té una dignitat inherent i que, consegüentment, no pot ser objecte d'instrumentalització, ni de modificació, encara que sigui amb bons propòsits, sinó que ha de ser tractat, seguint la famosa expressió kantiana, sempre i en qualsevol circumstància, «com un fi en si mateix» (*ein Zweck in sich selbst*) i mai únicament com un instrument.

Els tecnoprogressistes consideren que si aquest ésser humà emergent pot ser millorat tant en la seva estructura cromosòmica o com en la seva gènesi embriològica, abans de néixer, és un deure moral fer-ho.

En aquesta apassionant discussió és útil la distinció entre acte i potència, entre allò que és, en si mateix, un embrió i allò que pot arribar a esdevenir si és acollit en l'úter matern. Per si sol, el *nasciturus* no té la potència activa per esdevenir un fetus i, posteriorment, un nounat. Necessita l'acollida en el si matern, la protecció de la mare i la seva alimentació i preservació per arribar a esdevenir un fetus i, posteriorment, un nounat.

No tot naixement és desitjable als ulls de la nostra societat i els ciutadans integren aquest argument en la decisió de tenir o no un fill. Certes malalties o malformacions del *nasciturus* justifiquen la interrupció voluntària de l'embaràs per motius terapèutics. La selecció natural, doncs, no és un record del passat, ni una visió d'un futur inquietant. És un fet. L'absència d'estructures d'acollida per als subjectes més vulnerables, l'avortament terapèutic o, fins i tot, l'esterilització de persones amb discapacitat intel·lectual són mostres il·lustratives de l'eugenèsia liberal contemporània.

El desenvolupament de les noves biotecnologies obre una nova ruta, la de modificar directament la naturalesa humana abans del seu naixement. Per bé que aquesta possibilitat encara no està reconeguda legalment, a excepció d'algunes intervencions terapèutiques, la idea entusiasma molts pensadors, perquè hi veuen el mitjà per transcendir, a la fi, la nostra humanitat animal.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15 / Mt 12,38-42]. Urgell: ■ Beats Josep Sala i Picó, prev., i companys màrtirs. Sant Xarbel Makluf, prev.; santa Cristina, vg. i mr.

25. ■ Dimarts [Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,12.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya.

26. □ Dimecres [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dijous [Ex 19,1-2.9-11.16-20b / Sl: Dn 3 / Mt 13,10-17]. Sant Feliu de Llobregat: ■ Sant Cugat, mr. barceloní (s. IV), d'origen africà. Santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Divendres [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sant Pere Poveda, prev. i mr., fund. de la Institució Teresiana.

29. □ Dissabte [1Jo 4,7-16 / Sl 33 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Llätzer i Maria, amics de Jesús, residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà.

30. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1R 3,5.7-12 / Sl 118 / Rm 8,28-30 / Mt 13,44-52 (o bé, més breu: 13,44-46)]. Sant Feliu de Llobregat: Beat Cristí Roca i Huguet, prevere, Constanci Roca i Huguet, religiós, i companys màrtirs. Tortosa: Beat Tobies Borràs i Romeu, religiós, i companys màrtirs. Urgell: Beat Protasi Cubells i Minguell, religiós, i companys.

Diumenge XVI de durant l'any (A)

COMENTARI

«Deixeu que creixin junts el jull i el blat»

Jesús demostra amb les paràboles d'avui que co-neixia bé el món rural i, com sempre, en treu un ensenyament per als seus deixebles. La primera paràbola, *la del blat i del jull*, ens recorda l'existència del mal, enmig del bé, és a dir, de persones que fan el mal, enmig de persones que fan el bé. Perquè el bé i el mal el fem les persones concretes, no cauen del cel. La temptació de tots nosaltres és anar a collir el jull, eliminar les persones que fan el mal. Voldríem un món d'àngels i potser ens oblidem que nosaltres som també sovint jull. Per això el consell de l'amo: *Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega*, val per tots nosaltres: ens cal tenir paciència i ens cal pensar (al contrari del que passa amb el jull) que el qui fa el mal, pot canviar, es pot convertir. Si fos eliminat, quina possibilitat de canvi o de conversió tindria. Deixant de banda que nosaltres som pecadors i no sabem mai qui és realment blat o jull, només ho sap Déu. Però sí sabem que hem de sembrar el Regne de Déu, que vagi transformant tota la societat; un Regne de Déu que pot semblar *molt petit*, molt insignificant però que si realment és Regne de Déu, té una potència enorme de transformació del món i de la societat. Per això cal sembrar aquest Regne que no és el regne victoriós i triomfant, polític, que pensaven els deixebles. La primera lectura recorda que *fora de del Senyor no hi ha cap Déu, que ell és realment fort però per això tracta tothom amb consideració. Vós disposeu de la força però sou moderat en les sentències i governeu amb tota consideració*. Per això: *els justos han de ser humans amb tothom. El poder sempre el teniu a mà*. Déu podria fer desaparèixer el mal i fer créixer ostentosa-ment el Regne de Déu. Però no actua així. Pau ens recorda que és *l'Esperit mateix que ve a ajudar la nostra feblesa i la nostra pregària*. Ens cal sembrar el bé, tenir paciència, ser blat i llevat que transformi el món. L'Esperit ens ajuda a sembrar. El fruit ja és cosa de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 12,13.16-19)

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós, que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

▶ Salm responsorial (85)

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo.*

Vós, Senyor, sou indulgent i bo, / ric en l'amor per a tothom que us invoca. / Senyor, escolteu la meva pregària, / escolteu la meva súplica. R.

Tots els pobles que heu creat / vindran a fer-vos homenatge / i glorificaran el vostre nom. / Diran: «Sou gran, Senyor, / són prodigioses les vostres obres, / vós sou l'únic Déu.» R.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne, / lent per al càstig, fidel en l'amor, / mireu-me, apiadeu-vos de mi. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,26-27)

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant tal com Déu ho vol.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,24-43) (Versió abreujada)

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat i se n'anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: "No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? Com és, doncs, que hi ha jull?" Ell els respongué: "Això ho ha fet algú que em vol mal." Els mossos li digueren: "Voleu que anem a collir-lo?" Ell els diu: "No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: 'colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner'."»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 12,13.16-19)

Fuera de ti no hay otro Dios que cuide de todo, a quien tengas que demostrar que no juzgas injustamente. Porque tu fuerza es el principio de la justicia y tu señorío sobre todo te hace ser indulgente con todos. Despliegas tu fuerza ante el que no cree en tu poder perfecto y confundes la osadía de los que lo conocen. Pero tú, dueño del poder, juzgas con moderación y nos gobiernas con mucha indulgencia, porque haces uso de tu poder cuando quieres.

Actuando así, enseñaste a tu pueblo que el justo debe ser humano y diste a tus hijos una buena esperanza, pues concedes el arrepentimiento a los pecadores.

▶ Salmo responsorial (85)

R. *Tú, Señor, eres bueno y clemente.*

Porque tú, Señor, eres bueno y clemente, / rico en misericordia con los que te invocan. / Señor, escucha mi oración, / atiende a la voz de mi súplica. R.

Todos los pueblos vendrán / a postrarse en tu presencia, Señor; / bendecirán tu nombre: / «Grande eres tú, y haces maravillas; / tú eres el único Dios». R.

Pero tú, Señor, / Dios clemente y misericordioso, / lento a la cólera, rico en piedad y leal, / mírame, ten compasión de mí. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,26-27)

Hermanos:

El Espíritu acude en ayuda de nuestra debilidad, pues nosotros no sabemos pedir como conviene; pero el Espíritu mismo intercede por nosotros con gemidos inefables. Y el que escruta los corazones sabe cuál es el deseo del Espíritu, y que su intercesión por los santos es según Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,24-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús propuso otra parábola a la gente diciendo: «El reino de los cielos se parece a un hombre que sembró buena semilla en su campo; pero, mientras los hombres dormían, un enemigo fue y sembró cizaña en medio del trigo y se marchó. Cuando empezaba a verdear y se formaba la espiga apareció también la cizaña. Entonces fueron los criados a decirle al amo: "Señor, ¿no sembraste buena semilla en tu campo? ¿De dónde sale la cizaña?". Él les dijo: "Un enemigo lo ha hecho". Los criados le preguntan: "¿Quieres que vayamos a arrancarla?". Pero él les respondió: "No, que al recoger la cizaña podéis arrancar también el trigo. Dejados crecer juntos hasta la siega y cuando llegue la siega diré a los segadores: arrancad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla, y el trigo almacenadlo en mi granero"».